

MEMÒRIA GENERAL

sobre la Circular de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades sobre el tractament de dades personals mitjançant càmeres amb fins de videovigilància.

I.- Marc normatiu

El reconeixement del dret a la protecció de dades en l'àmbit europeu, es fixa per primer cop en el Conveni 108 del Consell d'Europa de 1981, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament automatitzat de dades personals.

El Comitè Consultiu creat arran del Conveni 108, citat, va establir que les veus i les imatges es consideraran dades personals quan aportin informació sobre una persona i la facin identificable, inclús indirectament.

La Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, de 18 de desembre de 2000, a l'article 7 reconeix la protecció de la vida privada i familiar, del domicili i de les comunicacions i l'article 8 regula la protecció de dades de caràcter personal. En concret, l'article 8 disposa que les dades es tractaran de manera lleial, per a finalitats concretes i sobre la base del consentiment de la persona afectada o en virtut d'altre fonament legítim previst per la llei, i que el respecte d'aquestes normes estarà subjecte al control d'una autoritat independent.

La Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques en allò que respecta al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, consolida el dret a la protecció de dades de caràcter personal, incloent la imatge com a dada de caràcter personal (article 2.a) i considerant 14), essent la Directiva marc d'aquest dret fonamental, fins a la seva derogació pel Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016 .

La Directiva 95/46, va crear, en el seu article 29, el Grup de protecció de les persones en allò que respecta al tractament de dades personals i li va atorgar caràcter consultiu i independent.

El Grup de Treball creat per l'article 29 de la Directiva 95/46/CE, en el seu Dictamen 4/2004, relatiu al tractament de dades personals mitjançant vigilància per videocàmera, va destacar la gran proliferació de sistemes de circuit tancat, càmeres i altres eines més sofisticades que s'utilitzen en els sectors més variats. Es deixava palès que la vigilància per videocàmera serveix per finalitats bastant diferents i les agrupava en les àrees següents:

- 1) *protecció de les persones físiques.*
- 2) *protecció de la propietat*
- 3) *interès públic*
- 4) *detecció, prevenció i control de delictes*
- 5) *posada a disposició de proves*
- 6) *altres interessos legítims*

El Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals i a la

lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (en endavant Reglament 2016/679), efectua una revisió de les bases del model europeu de protecció de dades.

En aquest nou marc no es produeix cap modificació pel que fa a la consideració de les imatges i les veus com a dades personals. Així, d'acord amb la definició de l'article 4.1 del Reglament 2016/679 les imatges i les veus de persones físiques identificades o identificable són dades personals i el seu tractament s'ha d'adequar al que estableix la normativa de protecció de dades.

El Reglament 2016/679 crea el Comitè Europeu de Protecció de Dades com a organisme europeu independent que contribueixi a l'aplicació coherent de les normes de protecció de dades en tota la Unió Europea i promoure la cooperació entre les autoritats de protecció de dades de la Unió Europea i que substitueix al Grup de Treball creat per l'article 29 de la Directiva 95/46.

El Comitè Europeu de Protecció de Dades va aprovar les Directrius 3/2019, sobre processament de dades a través de dispositius de vídeo, (adoptades el 29 de gener de 2020) amb l'objecte clarificar i garantir l'aplicació coherent del Reglament 2016/679 en relació amb el tractament de dades personals quan s'utilitzen dispositius de vídeo.

D'aquesta directriu cal destacar que posa de manifest que ens trobem en un context en el qual l'ús intensiu de dispositius de vídeo té un clar impacte en el comportament dels ciutadans i que poden limitar les possibilitats de moviment anònim i l'ús anònim de serveis i, en general limitar la possibilitat de passar desapercbut i, en conseqüència las implicacions en protecció de dades són massives.

En l'ordenament jurídic espanyol el reconeixement del dret fonamental a la protecció de dades es conté a l'article 18.4 de la CE i permet garantir a la persona un poder de control sobre els seves dades personals en relació al seu ús i finalitat (STC 292/2000). En aquesta STC es dona contingut a l'anomenada "llibertat informàtica", com a dret a controlar l'ús de les dades ("habeas data"). El TC considera que el contingut del dret fonamental a la protecció de dades consisteix en el poder de disposició i de control sobre les dades personals que faculta a la persona per a decidir quines d'aquestes dades proporcionar a un tercer, sigui l'Estat o un particular, o quines dades pot recollir aquest tercer, i que també permet a un individu saber qui posseeix aquestes dades personals i per a què, podent-se oposar a aquesta possessió o ús (Fonament Jurídic 7).

En l'àmbit legislatiu, la concreció i el desplegament del dret fonamental de protecció de les persones físiques en relació amb el tractament de dades personals va tenir lloc en els seus orígens mitjançant l'aprovació de la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, reguladora del tractament automatitzat de dades personals. La Llei orgànica 5/1992 va ser reemplaçada per la Llei orgànica 15/1999, de 5 de desembre, de protecció de dades personals, a fi de transposar la Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades. Aquesta Llei es va complementar amb una abundant jurisprudència.

La Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant Llei orgànica 3/2018), ha derogat la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

La Llei orgànica 3/2018 regula en el seu article 22 els tractaments de videovigilància portats a terme per un responsable, sigui una persona física o jurídica, pública o privada, amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones i els béns, així com de les seves instal·lacions.

En el mateix article 22 es preveu que els tractaments de les dades personals procedents de les imatges i veus obtinguts mitjançant la utilització de sistemes de videovigilància per les Forces i Cossos de Seguretat i pels òrgans competents per a la vigilància i el control en els centres penitenciaris i per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit es regirà per la legislació de transposició de la Directiva (UE) 2016/680 quan el tractament tinguin per finalitat la prevenció, la investigació, la detecció o enjudiciament d'infraccions penals o d'execució de sancions penals, incloses la protecció i la prevenció enfront de les amenaces contra la seguretat pública. Fora d'aquests supòsits es regeix per la seva legislació específica i supletòriament pel Reglament 2016/679 i aquella llei.

La transposició de la directiva 2016/680, s'ha fet per la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a finalitats de prevenció, detecció, recerca i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals. Aquesta llei resulta aplicable sobre aquells tractaments de dades personals que provinguin de la obtenció d'imatges i sons mitjançant la utilització de càmeres i videocàmeres per part de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, o en el seu defecte, per part de les autoritats competents.

Fins a la publicació de la Llei orgànica 7/2021, la legislació específica en aquest àmbit venia configurada per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat Ciutadana en llocs públics, i la normativa que la desplega, que no ha estat objecte de derogació expressa per la Llei orgànica 7/2021, amb els consegüents dubtes interpretatius. Aquests dubtes interpretatius van portar a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Agència Basca de Protecció de Dades i el Consell de Transparència i Protecció de Dades d'Andalusia, a fer un acord conjunt pel qual entenen que l'exigència d'autorització per a les videocàmeres fixes establerta per la LO 4/1997 i la seva normativa de desenvolupament continua vigent, no havent estat derogada per la Llei Orgànica 7/2021, i demanar, en nom del principi de seguretat jurídica, al Govern de l'Estat l'inici dels tràmits per a l'elaboració d'una proposta normativa que clarifiqui els actuals termes de la regulació de la videovigilància en l'àmbit de la Llei Orgànica 7/2021 i, si s'escau, la vigència de la Llei Orgànica 4/1997.

A Catalunya aquesta Llei orgànica ha estat desplegada pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya, l'Ordre de 29 de juny de 2001, de regulació dels mitjans pels quals s'informa de l'existència de videocàmeres fixes instal·lades per la policia de la Generalitat i les policies locals de Catalunya en llocs públics i el Decret 78/2010, de 22 de juny, pel qual es regula la instal·lació de dispositius de videovigilància a les dependències policials de la Generalitat.

Així mateix, l'article 89 de la Llei orgànica 3/2018 faculta als empresaris per tractar imatges o dades obtingudes a través de càmeres per a l'exercici de funcions de control dels treballadors o empleats públics prevista en la legislació laboral. Com a contrapunt a les facultats de control de l'empresari la Llei modifica l'Estatut dels Treballadors i l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic per recollir com a dret dels treballadors, el dret a la intimitat davant l'ús de dispositius de videovigilància.

La Llei 5/2014, de 4 d'abril de seguretat privada defineix els serveis de videovigilància com l'exercici de la vigilància mitjançant sistemes de càmeres fixes o mòbils, susceptibles de gravar imatges o veus amb la finalitat de prevenir infraccions i evitar danys a les persones o béns objecte de protecció o impedir accessos no autoritzats. I considera com a servei de seguretat privada la instal·lació i manteniment d'aparells, equips, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància.

El tractament de les dades provinents dels sistemes de videovigilància en l'àmbit de la seguretat privada està sotmès a la normativa en matèria de protecció de dades personals.

Cal fer referència també, encara que no sigui d'aplicació en l'àmbit d'actuació de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, a la Instrucció 1/2006, de 8 de novembre, en matèria de videovigilància de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades(AEPD). Tanmateix, d'acord amb la *"Guía sobre el uso de videocàmaras para Seguridad y otras finalidades"* de la l'AEPD el seu contingut es considera desplaçat per l'aplicació del Reglament 2016/679, excepte l'article 6 que regula el termini de conservació de les dades.

Finalment cal fer referència a la Instrucció 1/2009, de 6 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància, que serà derogada per la Circular que ara es tramita.

II.- Estructura

La Circular consta d'una exposició de motius, 23 articles repartits en 6 Capítols dedicats a les disposicions generals; principis aplicables al tractament de videovigilància; obligacions del responsable; transparència; drets d'accés, rectificació, supressió, limitació del tractament i oposició; i Seguretat de les dades personals. S'incorporen també una disposició transitòria, una disposició derogatòria, una disposició final i, un annex que conté la informació i el disseny dels cartells informatius que cal col·locar amb caràcter previ a la captació d'imatges i veus.

III.- Justificació de la necessitat i adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen

Tal com recull l'exposició de motius de la Circular, l'any 2009 l'aleshores Agència Catalana de Protecció de Dades, va aprovar la Instrucció 1/2009, de 6 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància amb la finalitat de concretar l'aplicació dels principis i les garanties que establia la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, en relació amb la utilització de sistemes de videovigilància per les entitats sotmeses a l'àmbit d'actuació de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Aquella instrucció es justificava en la necessitat de disposar d'un instrument que aclarís el marc jurídic aplicable, aportés seguretat jurídica en la matèria, i una major concreció d'aquelles qüestions que, a la llum dels instruments internacionals i la jurisprudència en la matèria, així ho requerien.

Els importants canvis normatius produïts a conseqüència de l'aprovació del Reglament 2016/679 i de la Llei orgànica 3/2018, així com la modificació de la normativa reguladora de la seguretat privada mitjançant la Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada, en un escenari de constant evolució tecnològica i de transformació digital de les activitats de tractament de dades, justifiquen la necessitat d'efectuar una revisió de la Instrucció 1/2009, per adequar el seu contingut a l'esmentada normativa.

Per altra banda, la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, dictada a conseqüència dels canvis introduïts en matèria de protecció de dades per l'Estatut d'autonomia de l'any 2006, va reforçar el paper de l'autoritat de control en matèria de protecció de dades ampliant el seu l'àmbit d'actuació i, va comportar la modificació del mateix nom de l'autoritat.

En aquest context, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha considerat oportú revisar aquella disposició per adaptar-la a la nova regulació, tant pel que fa al seu contingut com també pel que fa al tipus de disposició que l'aprova.

En primer lloc cal tenir en consideració el que estableix l'article 57 de la Llei orgànica 3/2018. Aquest article efectua una concreció de les funcions i potestats que els articles 57 i 58 del Reglament 2016/679 atribueixen a les autoritats de control i estableix que les autoritats autonòmiques de protecció de dades poden dictar "circulars", en relació amb els tractaments sotmesos a la seva competència, que fixin els criteris a què ha de respondre la seva actuació en aplicació de la normativa de protecció de dades. En conseqüència la nova disposició, que deroga la Instrucció 1/2009, adopta la forma de circular de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

L'exposició de motius de la Circular destaca aquells aspectes de la nova regulació que s'han tingut en consideració i a la llum dels quals s'ha efectuat la revisió de l'anterior Instrucció.

En el Capítol I - Disposicions generals-, pel que fa a la delimitació de l'objecte de la Instrucció, els avenços tecnològics que s'ha produït des de l'aprovació de la Instrucció 1/2009 a conseqüència dels quals han proliferat nous dispositius que permeten la captació i transmissió d'imatges i veus amb tecnologia cada cop més precisa, justifiquen la referència a càmeres instal·lades en drons, vehicles o indumentària de les persones (article 1).

En la regulació de l'objecte s'ha diferenciat entre les activitats que queden excloses de la Circular ja sigui perquè no capten imatges (captacions que no permeten identificar persones, càmeres falses) o perquè es produeixen en l'àmbit domèstic (excloses de l'àmbit d'aplicació del Reglament 2016/679 pel seu article 2.2 c)), d'aquells supòsits en què, sense perjudici de l'aplicabilitat de la legislació de protecció de dades queden excloses de l'àmbit d'aplicació de la Circular (càmeres d'assistència a l'estacionament o ajuda a la conducció, fins periodístics, captacions d'imatges o de veus amb sistemes de videoporter o espiells digitals fora de l'àmbit domèstic, i altres tractaments d'imatges o imatges i veus que no tinguin finalitats de videovigilància).

Les definicions que recull l'article 2, que tenen per objecte clarificar en matèria de videovigilància les recollides per la normativa de protecció de dades, s'han revisat d'acord amb la nova terminologia del Reglament 2016/679, així, s'ha incorporat la definició de dades biomètriques, s'ha ampliat els processos inclosos en el concepte de tractament i s'ha substituït el concepte dissociació pel d'anonimització de les imatges o veus.

L'àmbit subjectiu, regulat a l'article 3, s'ha adequat a l'àmbit d'actuació previst a l'article 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que delimita aquelles entitats que estan sotmeses a l'actuació d'aquesta Autoritat.

En relació amb els tractaments de les dades de videovigilància portats a terme per la Policia de la Generalitat o les policies locals, la circular s'adequa a la regulació continguda tant a la Llei orgànica 3/2018 com a la Llei orgànica 7/2021.

Així, l'article 22.6 de la Llei orgànica 3/2018, estableix que el tractament de dades personals procedents de les imatges i sons obtinguts mitjançant la utilització de càmeres i videocàmeres per part de les forces i cossos de seguretat i els òrgans competents per a la vigilància i el control als centres penitenciaris i per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit, es regeix per la legislació de transposició de la Directiva (UE) 2016/680, quan el tractament tingui finalitats de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament d'infraccions penals o d'execució de sancions penals, incloses la protecció i la prevenció davant de les amenaces contra la seguretat pública. Fora d'aquests supòsits, aquest tractament es regeix per la seva legislació específica i supletòriament pel Reglament (UE) 2016/679 i aquesta Llei orgànica.

La Circular ha previst, doncs, la seva aplicació supletòria respecte de la normativa específica als tractaments de dades de videovigilància efectuades per la policia de la Generalitat o policies locals, compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei orgànica 7/2021.

El Capítol 2 regula els principis aplicables al tractament de videovigilància. Tal com es feia constar en la memòria de la Instrucció 1/2009, tots els principis de la Llei orgànica de protecció de dades resulten aplicables al context de la videovigilància, no obstant això, la Instrucció se centrava en aquells principis de protecció de dades que requerien alguna concreció o explicació més precisa. Aquests principis, amb les modificacions oportunes, continuen sent vigents amb la nova normativa.

D'aquesta manera s'ha adaptat la terminologia, i es recull principi de licitud (article 5) en substitució del concepte de legitimitat del tractament. D'acord amb l'article 5 del Reglament 2016/679, per tal que un tractament de dades sigui lícit cal que concorri alguna de les bases jurídiques previstes a l'article 6.1.

D'aquesta manera l'article 5 de la Circular preveu les bases jurídiques que han de concórrer per tal que el tractament d'imatges o veus mitjançant càmeres o sistemes de videovigilància sigui lícit. Aquest article recull, específicament, les habilitacions legals previstes a la Llei orgànica 3/2018 en el seu article 22, relativa a la finalitat de preservar la seguretat de les persones, béns i instal·lacions i en el seu article 89 per a l'exercici de funcions de control dels treballadors o els empleats públics.

El Reglament 2016/679, amplia les categories especials de dades amb dues noves categories, les dades genètiques i les dades biomètriques, en conseqüència la Circular recull aquesta previsió. Ara bé, en l'àmbit de la videovigilància la imatge o la veu d'una persona no constitueix una dada biomètrica en qualsevol cas, es requereix l'aplicació d'un tractament tècnic específic que permeti o confirmi la identificació unívoca d'una persona perquè es consideri que s'està efectuant un tractament de categories especial de dades. La Circular s'adequa a aquesta previsió i incorpora les dades genètiques i biomètriques destinades a identificar de manera unívoca a una persona, com a categories especials de dades que únicament es poden tractar quan concorrin a més d'alguna de les bases de l'article 6.1 alguna de les excepcions de l'article 9 del Reglament 2016/679.

La Circular identifica aquells tractaments de videovigilància que en cap cas es consideren legítims, afegint als ja previstos per la Instrucció 1/2009, els derivats de l'establert per l'article 89.2 de la Llei orgànica 3/2018, relatius als llocs on els treballadors realitzen les seves activitats més íntimes o d'esbarjo. Es fa extensiva aquesta limitació a les habitacions de residències, hotels i similars, excepte interessos legítims superiors, recollint els criteris que l'aplicació de l'anterior normativa havia posat de manifest.

Pel que fa al principi de conservació de les imatges, la Instrucció 1/2009 recollia com a recomanació que, amb caràcter general el termini de conservació de les imatges, no excedís el termini d'un mes. La Circular en el seu article 8, estableix el termini màxim de conservació de les imatges i veus en el termini d'un mes, de manera preceptiva recollint l'establert per l'article 22.3 de la Llei orgànica 3/2018, i concretant aquells supòsits que poden constituir una excepció (acreditació de la comissió d'actes que atemptin contra la integritat de persones o béns, exigir responsabilitats).

En relació amb les previsions del Reglament 2016/679, que tenen un impacte directe en el tractament de les dades personals provinents de la imatge i la veu captades mitjançant sistemes de videovigilància, l'exposició de motius de la Circular, destaca el principi de responsabilitat proactiva. L'aplicació d'aquest principi ha posat de manifest la necessitat d'elaboració d'una memòria que, com a eina per fer una anàlisi completa i sistemàtica de les característiques del tractament que es pretén portat a terme i de les circumstàncies concurrents, requeria la Instrucció 1/2009, segueix plenament vigent i es manté a l'article 9 dintre del Capítol 3 que regula les obligacions del responsable. Ara bé, per tal de no suposar una càrrega reiterativa, aquesta memòria no serà exigible en aquells casos en què el tractament hagi d'estar sotmès a una avaluació d'impacte sobre la protecció de dades d'acord amb el Reglament 2016/679, obligació que ha estat recollida a l'article 10.

La Circular incorpora també els mecanismes de responsabilitat proactiva previstos al Reglament 2016/679, com la necessitat de designar un delegat de protecció de dades (article 12) o de portar un registre de les activitats de tractament (article 11), que han d'adoptar els responsables i que poden presentar una problemàtica específica en els tractaments amb finalitats de videovigilància.

Per tal de concretar en l'àmbit de la videovigilància les previsions del Reglament 2016/679 en relació amb l'encarregat del tractament i la formalització d'aquest encàrrec, la Circular incorpora un nou article amb aquesta finalitat (article 13).

Com posa de manifest l'exposició de motius, el Reglament 2016/679 ha ampliat el contingut de la informació que cal oferir a les persones interessades i, en aquest sentit la Llei orgànica 3/2018 ha previst la possibilitat d'utilitzar un mecanisme de doble capa que permeti compatibilitzar aquell major contingut, amb la necessitat de transparència, claredat i intel·ligibilitat de la informació. D'acord amb aquesta Llei orgànica, els cartells informatius han d'informar necessàriament sobre l'existència del tractament, la identitat del responsable del tractament o del sistema de videovigilància, la possibilitat d'exercir els drets reconeguts a les persones interessades al Reglament 2016/679 i el lloc on obtenir la resta d'informació sobre el tractament que es duu a terme.

El capítol 4, que sota la rúbrica de transparència regula la informació a les persones interessades, s'ha adaptat pel que fa a la informació que cal facilitar en primera instància als afectats al que estableix la nova normativa, d'acord amb la qual s'ha ajustat el contingut i

disseny del cartell informatiu corresponent. En congruència amb la regulació de la videovigilància per al control laboral prevista en la Llei orgànica 3/2018 (que ve a recollir els criteris establerts per la STC 39/2016 de 3 de març, que posteriorment va aplicar la Sala del Social del Tribunal suprem en nombroses sentències) la Circular fa esment a la necessitat d'informar amb caràcter previ i de manera clara i concisa als treballadors o empleats públics i als seus representants, amb la peculiaritat que, en cas de comissió flagrant d'actes il·lícits pels treballadors o empleats públics el dret d'informació s'entén complet amb l'existència de cartells informadors.

Així mateix, l'article 14, en congruència amb els avenços tecnològics que permeten efectuar videovigilància amb sistemes com a drons, vehicles o indumentària de persones, estableix l'obligació d'informar de la seva existència mitjançant cartells o altres sistemes.

La Circular escomet en el seu Capítol 5 la revisió de les especialitats de l'aplicació de la nova regulació dels drets de les persones en l'àmbit de la videovigilància, especialment pel que fa al dret d'accés, oposició i de limitació del tractament. Com es fa constar en l'exposició de motius, cal destacar, per una banda que el dret de rectificació té en aquest àmbit un reduït marge d'aplicabilitat, i que el dret de portabilitat, tampoc sembla que pugui ser d'aplicació ateses les bases jurídiques en què es fonamentarà la videovigilància.

En el procediment d'exercici dels drets la Circular incorpora la possibilitat d'adreçar-se al delegat de protecció de dades del responsable del tractament, en línia amb les funcions que el Reglament atribueix a aquests.

La nova regulació en matèria de protecció de dades estableix que el responsable i l'encarregat del tractament han d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives adequades al risc que comporta el tractament, a partir d'una anàlisi dels riscos que comporta cada tractament, i no s'estableix, tal com feia la legislació anterior, un llistat de les mesures de seguretat que siguin d'aplicació d'acord amb la tipologia de dades objecte de tractament. La Circular regula en el capítol 6 la seguretat de les dades personals mitjançant la regulació de les obligacions del responsable del tractament (article 22) que s'adequa a aquest canvi normatiu i recull aquelles mesures de seguretat (article 23) que cal tenir en consideració per tal de minimitzar els riscos, i diferents aspectes relatius a la seguretat adaptats a l'especial naturalesa de les dades tractades i les característiques d'aquests sistemes.

El Reglament 2016/679 va deixar sense efecte la necessitat de crear formalment els fitxers de titularitat pública i notificar-los al registre de protecció de dades de les autoritats de control, per tant, la Circular s'adapta a aquesta nova regulació.

En definitiva, els canvis normatius esmentats justifiquen la necessitat d'adequar els continguts i la forma de la Instrucció 1/2009, mitjançant la Circular que s'està tramitant.

IV.- Relació de disposicions afectades i taula de vigències i derogacions

La Circular deroga la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància.

V.- Competència en la matèria

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, recull a l'article 31 el dret a la protecció de dades personals i disposa que una autoritat independent ha de vetllar pel respecte d'aquest dret, i a l'article 156 delimita l'àmbit d'actuació d'aquesta autoritat.

La Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, regula aquesta Autoritat com a organisme independent té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

Els articles 4 i 5 de la Llei 32/2010 estableixen les competències i funcions de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades entre les quals la de *"Dictar, sens perjudici de les competències d'altres òrgans i institucions, les instruccions i les recomanacions en matèria de protecció de dades de caràcter personal i d'accés a la informació."* (article 5. e)).

Com s'ha exposat en l'apartat III d'aquesta memòria, els articles 57 i 58 del Reglament 2016/679 regulen, respectivament, les funcions de les autoritats de control respecte del seu territori, així com els poders que tenen conferits.

Aquests articles han estat desenvolupats per l'article 57 de la Llei orgànica 3/2018, que als efectes que ara ens ocupen, atribueix a les autoritats autonòmiques de protecció de dades la possibilitat de dictar "circulars", en relació amb els tractaments sotmesos a la seva competència, que fixin els criteris a què ha de respondre la seva actuació en aplicació de la normativa de protecció de dades.

La tramitació d'aquesta disposició no està sotmesa al procediment d'elaboració de les disposicions generals sinó que es regeix pel que estableix l'esmentada Llei orgànica 3/2018, la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades en el seu article 15 i el Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

D'acord amb l'article 8 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, correspon a la directora de l'Autoritat dictar la Circular que ara es proposa.

VI.- Relació motivada de persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

D'acord amb l'article 15 de la Llei 32/2010, cal sotmetre el projecte de circular a informe del Consell Assessor de Protecció de Dades, que és l'òrgan d'assessorament i participació de l'Autoritat Catalana de protecció de Dades, al qual li correspon *"emetre informe sobre els projectes d'instruccions de l'Autoritat que li siguin sotmesos"* (article 10 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades).

El mateix article 15 de la Llei 32/2010 estableix que el projecte de disposició pot ser sotmès a informe de la Comissió Jurídica Assessora. En conseqüència el projecte de circular se sotmetrà a informe d'aquest òrgan.

D'acord amb el que disposa l'article 64.3.d) de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, el projecte de Circular s'ha de

sotmetre a la consideració de l'Institut Català de les Dones per tal que emeti el corresponent informe sobre l'impacte de gènere.

S'ha previst la consulta a la Secretaria del Departament d'Interior i a la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància de Catalunya, ateses les seves funcions de control dels sistemes de videovigilància policial.

S'ha previst també la consulta a la Comissió de Govern Local de Catalunya, d'acord amb les funcions atribuïdes per l'article 16.2.c) del Decret 29/2002, de 5 de febrer, pel qual es regula la Comissió de Govern Local de Catalunya, en la mesura que el projecte de circular tracta sobre una matèria que afecta l'Administració Local de Catalunya.

Així mateix, atès que el projecte de circular s'aplica també al tractament de les dades provinents dels sistemes de videovigilància en l'àmbit de la seguretat privada, s'ha considerat oportú sotmetre el projecte a consulta de l'Associació Catalana d'Empreses de Seguretat (ACAES) i de l'Associació Professional de Compañías Privadas de Servicios de Seguridad (APROSER).

VII.- Procedència de sotmetre el projecte a informació pública

D'acord amb l'article 15 de la Llei 32/2010, el projecte d'instrucció s'ha de sotmetre a informació pública. Així doncs, es considera oportú sotmetre la proposta de Circular a informació pública per un termini de quinze dies, mitjançant la publicació de corresponent Edicte al DOGC.

VIII.- Informe d'impacte pressupostari econòmic i social

Pel que fa al cost d'elaboració de la Instrucció per part de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades de Catalunya fins a la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, és assumit per la mateixa Autoritat mitjançant el seu personal (cost intern), excepte, si s'escau, les possibles despeses derivades de la publicació dels anuncis corresponents a la informació pública.

Pel que fa al cost que pot representar pels destinataris de la Circular que són, d'acord amb l'article 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, els que conformen l'àmbit d'actuació de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, cal tenir present que la Circular es dicta per adequar la Instrucció 1/2009, de 6 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància al Reglament 2016/679 i a la Llei orgànica 3/2018. En tant s'especifiquen o concreten els requeriments d'aquesta normativa, la disposició no comportarà un cost afegit pels seus destinataris.

Si bé algunes mesures, com la instal·lació de cartells poden comportar una certa despesa (que en cap cas es pot considerar derivades exclusivament de la Circular), la Circular possibilita que es mantinguin els que s'han utilitzat fins al moment de la seva substitució (disposició transitòria). Per tant no estem davant d'una nova despesa.

Pel que fa al cost derivat de l'elaboració de la Memòria, aquesta obligació ja existia en la Instrucció 1/2009, que en el seu moment ja es va considerar que no seria més que el que ja resultava exigible en el procés de reflexió i ponderació previ a la decisió d'instal·lar un sistema de videovigilància. Així mateix, en els casos en què resulti preceptiu d'acord amb el Reglament 2016/679 la realització d'una avaluació d'impacte de la privacitat, aquesta substituirà a la

Memòria, però, en qualsevol cas es tracta d'una obligació derivada de la normativa de protecció i dades i no exclusivament de la Circular.

D'altra banda, el benefici que el conjunt de valoracions, concrecions i novetats que inclou la Circular pot comportar per als seus destinataris, en definitiva pels responsables sotmesos a l'àmbit d'aplicació de l'Autoritat i per als ciutadans i ciutadanes en general, no es tradueix en un benefici tangible en tant que benefici material, sinó que es tracta de garantir els drets de les persones físiques i l'adequada aplicació de les disposicions en matèria de protecció de dades, en benefici de l'interès general.

IX.- Informe d'impacte normatiu

Pel que fa a l'avaluació d'impacte normatiu, cal tenir en consideració en primer lloc quin és el sector afectat per la norma. D'acord amb el que estableix l'article 2 de la Circular aquesta aplica a les entitats sotmeses amb l'àmbit d'aplicació de l'Autoritat integrat per les institucions públiques de Catalunya, l'administració de la Generalitat, els ens locals i el seu sector públic, per tant la norma no té impacte fora del sector públic.

Per altra banda cal tenir en consideració que les obligacions previstes en la norma, ja siguin com a càrregues administratives (elaboració d'una memòria o l'avaluació d'impacte de la privacitat) o com a obligacions d'informació (implantació dels cartells informatius i habilitació de sistemes per recollir la informació de segon nivell), tenen origen en una norma de la Unió Europea i en una llei orgànica i resten justificades en la mesura que són d'obligat compliment.

L'elaboració de la Memòria que requereix l'article 9 de la Circular no suposa una càrrega addicional a les obligacions imposades el Reglament 2016/679 que estableix el principi de responsabilitat proactiva i imposa un procés de reflexió i anàlisi previ a qualsevol tractament de dades personals. De la mateixa manera, la realització de l'Avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades és una obligació que imposa el Reglament 2016/679 respecte d'aquells tractaments en els quals resulti probable, en particular si utilitza noves tecnologies, que existeixi un alt risc per als drets i llibertats de les persones físiques.

Com a mesura de reducció de càrregues administratives per als destinataris de la Circular, l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades que preveu l'article 10 de la Circular pot substituir la memòria que preveu l'article 9, en els casos en que aquella sigui preceptiva.

Pel que fa a la informació, el Reglament 2016/679 imposa unes obligacions d'informació als responsables del tractament. La Circular concreta aquestes obligacions en el marc del Reglament i la Llei orgànica, sense imposar cap càrrega addicional. Cal tenir en consideració, a més, que els nous cartells informatius adaptats a l'annex de la Circular no seran exigibles fins al moment de la seva substitució.

En aquest sentit l'anàlisi d'impacte normatiu permet concloure que el projecte normatiu no incorpora requisits addicionals que generin noves càrregues administratives desproporcionades o innecessàries per assolir els objectius perseguits per la normativa de protecció de dades.

X.- Informe d'impacte de gènere

S'ha efectuat la revisió del projecte de Circular a l'empara de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, i se sotmetrà a la consideració de l'Institut Català de les

Dones, com a l'organisme competent de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, per tal que emeti el corresponent informe d'impacte de gènere.

Barcelona, 20 de juny de 2024